

Apostasy och Islam

Apostasy och Islam : Den nuvarande kampanjen (1) Mycket har sagts de senaste månaderna angående lagen om apostasy i Islam (avfall från Islam). Speciellt när nyligen ett fall i Afghanistan har uppmärksamats så innebär det för många i väst att den muslimska världen varken är civiliserad eller respekterar mänskliga rättigheter. Vid upprepade tillfällen höjs röster att de muslimska länderna måste förändras för att kunna tillhöra ""familjen av civiliserade länder""; i dagens tidsera. Faktum är att den islamiska lagen när det gäller apostasy verkar vara det mest uppenbara fallet där en ""fundamental"" mänsklig rättighet kränks av islamisk lag, vilket framhäver frågan om ens islamisk lag är lämplig i en modern tid eller måste muslimer TVINGAS att modifiera och förändra deras religion och lagar.

Artikel 18 i den universella deklARATIONEN av mänskliga rättigheter, som undertecknats av flertalet av dagens länder, lyder: ""Alla har rätt till tankefrihet, samvete och religion; denna rätt inkluderar frihet att förändra sin religion eller tro, och frihet att antingen själv eller i ett samfund med andra och offentligt eller privat manifesteras sin religion eller tro i lärande, praktik, dyrkan och praktiserande."" Å andra sidan så tror muslimer att profeten Muhammad (fred vare med honom) sade, ""Det är inte lagligt (att spilla) en muslims blod utom i tre fall: äktenskapsförbrytaren som tidigare har haft lagligt samlag (dvs med mannen, frun), ett liv för ett liv och den som överger sin religion och separerar sig från samfundet."" (Återberättat av al-Bukhari och Muslim) Profeten (Allahs fred och välsignelser över honom) har också sagt, ""Den som förändrar sin religion ska dödas."" (2) (Återberättat av al-Bukhari och andra.) Dessa texter från profeten (Allahs fred och välsignelser över honom) har bidragit till att en stor del av de muslimska lärda dragit slutsatsen att straffet för apostasy från Islam i den islamiska lagen är döden. Det är sant att det finns en del, speciellt nutida författare, som opererar för mycket annorlunda slutledningar och argumenterar för att ett sådant dödsstraff är ett missförstånd i den islamiska lagen. Detta är inte den rätta tidpunkten att gå in i en sådan debatt. Istället bör den författaren anta att den åsikt som hålls av den stora majoriteten av lärda är den korrekta åsikten. Hela denna diskussion kommer därför att utgå från den slutsatsen. Om det strängare straffet kan ""försvaras"" från det pågående angreppet, så kommer mildare straff uppenbarligen att bli än mer försvarbara. Den åsikt som hålls av de flesta av de tidigare muslimska lärda ställer de nutida muslimerna i ett dilemma – speciellt då en ""modern"" syn lagts på religionen som anser att religionen måste förändras om den inte kan möta rationella behov av idag. Man bör dock före man drar för snara slutsatser av detta ta med i beräkningen det antal av outtalade antaganden som finns i bakgrunden. Vidare så bör den som ombes att ge upp påbudet i sin tro, ha starkt tvingade bevis som visar att tron (eller någon aspekt av den) helt enkelt inte är acceptabel. Med andra ord ingen ska ombes att ge upp någonting som de tror på såvida det inte finns starkt bevis att det som han tror på är fel eller oacceptabelt. Utifrån vad kan man annars som individ – och det gäller alla individer vare sig det är en muslim, kristen, jude, hindu eller annan – kompromissa med någonting som personen tror krävs av eller är det bästa för personens egen Skapare och Herre? Här är det av vikt att skjuta in ytterligare en kommentar, eftersom frågor av den här typen ofta är ett resultat av olika världsuppfattningar och uppfattningar. Många i väst har uppfattningen att ""tro"" betyder att tro på någonting som man inte kan bevisa. Detta är inte ett islamiskt närmande. (3) Generellt anser muslimer att det finns mycket starka rationella orsaker för dem att tro på deras religion. Det handlar inte endast om ""blind tro"". Istället – och detta är uppenbart inte rätta platsen att gå in på detaljer – så tro muslimer tex att Koranens förträfflighet är odiskutabel när det gäller historisk auktoritet och de talrika miraklerna (4) som finns återgivna och som pekar på att denna bok är en sann uppenbarelse från Gud. Därför, före en muslim ombes att åsidosätta något i hans religion, måste det finnas starka bevis att det handlar om misstag eller är oacceptabelt i religionen Islam. Utifrån en muslims perspektiv så ligger bördan av bevisning på den som gör anspråk att det finns något som är överordnat eller mer passande än det som återfinns i den islamiska lagen. (Det måste påpekas att detta verkar vara ett ämne som många i väst helt enkelt inte kan förstå eftersom de tror att tro endast handlar om att blind tro och de inser inte att muslimer har rationella orsaker för att tro på Islam och islamisk lag.) Frågan som muslimer måste ställa är följande: har de som befrämjar ""mänskliga rättigheter"" eller ""civilisation/modernitet""; sådana bevis och starka sådana bevis? Utan att gå för fort fram så verkar det som de inte har det. (5) Faktum är att man kan ställa sig frågan, grundat utifrån deras egna påståenden om civilisation, om de som själva eftersträvar ""civilisation""; verkligen är civiliserade själva. Vilka är de kriterier med vilka ett land bedöms att vara bland ""familjen av civiliserade nationer""; idag? Är det tex acceptandet och respekten för prisandet av ""mänskliga rättigheter"";? Detta verkar vara den underliggande antagandet för många uttalanden som hörs i media idag. Om så är fallet så måste listan över mänskliga rättigheter studeras lite mer i detalj. ""Familjen av civiliserade nationer""; och mänskliga rättigheter. Man skulle kunna förvänta sig att de som bråkar över en muslims mänskliga rättigheter när det gäller anklagelsen om apostasy själva uppfyller många, om inte alla av de överenskomna mänskliga rättigheterna. Det är intressant att titta på den universella deklARATIONEN för mänskliga rättigheter som undertecknades för över 50 år sedan och se hur många ""civiliserade nationer""; idag som faktiskt uppfyller de rättigheter som de tänkt ut, som de har samtyckt till och har uppmanat resten av världen att ansluta sig till och specifikt den muslimska världen. Här några prov på några rättigheter från den ursprungliga konventionen (för att vara så kortfattad som möjligt så kommer de konventioner som också har enats om inte att tas upp här.) (6) Artikel 5 Ingen ska utsättas för tortyr eller för en grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. I människans historia så är två grupper av människor välkända för att sammanställa manualer och göra efterforskningar när det gäller tortyr: medlemmarna i inkvisitionen och CIA. Under senare tid och som kanske de flesta är medvetna om, så är det den nuvarande debatten i USA om användandet av tortyr när det gäller ""terror""; misstänkta. Trots att det är en mycket generell referenskälla, är det intressant att notera vad ""2004 Microsoft Encarta""; har att säga om tortyr: Till tolvhundratalet var tortyr uppenbarligen inte sanktionerat av den kanoniska lagen i den kristna kyrkan; dock började vid

den tiden den romerska förräderi lagen att anta kätteri som crimen laesae majestatis Divinae (’’brott för skador mot Gudomlig majestät’’). En kort tid efter att inkquisitionen var upprättad så påverkades påven Innocent IV av väckelsen av den romerska lagen, och utfärdade ett påbud (år 1252) som åberopade civila domare att personer som var anklagade för kätteri skulle torteras för att få fram bekännelser emot dem själva eller andra; detta är troligtvis den tidigaste instansen för ecklesiastisk sanktion av detta slag när det gäller förhör....På nittonhundratalet återupplivades användandet av tortyr på en större skala av de nationella socialisterna, fascisterna och kommunistiska regimerna i Europa och var ofta ett vapen för politiskt tvång. Därutöver så använde sig de kommunistiska regimerna i Europa av så kallad hjärntvättningsteknik, en form av psykologisk tortyr där mental desorientering medförde metoder som tvingade fångar att hålla sig vakna på obestämd tid. Hjärntvättning utövades i stor omfattning på fångar som hölls fångna av kommunisterna under det koreanska kriget. Klagomål om användandet av fysisk och psykologisk tortyr har också använts emot många andra regimer i Latinamerika, Afrika och Asien. (7) Vilken fräckhet hos dessa fascister och kommunister! Vilken fräckhet hos dessa ociviliserade länder i Latinamerika, Afrika och Asien! Det här är inte rätta platsen att lägga fram kritik mot användandet av tortyr för ’’familjen av civiliserade nationer’’ som först och främst upprätthåller ’’mänskliga rättigheter’’. Den intresserade läsaren kan anlita, bara för att nämna ett par böcker; Alfred McCoys ’’A Question of Torture’’ eller Jennifer Harburys ’’Truth, Torture and the American Way’’ såväl som två böcker som mer specifikt handlar om en nyligen uppkommen debatt ’’Abu Ghraib: The Politics of Torture’’ och ’’The Road to Abu Ghraib’’. Den anmärkningsvärda aspekten att nämna är att under denna debatt i media så har inte mycket nämnts eller inget har nämnts att frihet från tortyr är, enligt vad USA:s regering har undertecknat, en fundamental rättighet. Det bör noteras att muslimska aktivister under årtionden har torterats i fängelser runt om i världen med för det mesta, västs vändande ösande blickar till detta. En del västerländska författare, även en som gör anspråk på att vara sufi, försvarar sådant praktiserande. I tex Stephen Schwartz ’’The Two Faces of Islam: The House of Sa’’ud from Tradition to Terror’’ säger han att Nassers regim och ’’det brutala kuvande av det muslimska broderskapet...var både nödvändigt och rättfärdigt.’’ (8) Naturligtvis noterar han inte att det var den brutaliteten och tortyren i Nassers fängelser som verkligen ledde fram till att extremismen började framträda i den muslimska världen. (9) Artikel 7 Alla är jämlika inför lagen och har rätt till att utan diskriminering behandlas likvärdigt att beskyddas av lagen. Alla har samma rätt till likvärdigt beskydd mot diskriminering och att kränka denna deklaration är emot incitament mot en sådan diskriminering. Artikel 9 Ingen ska utsättas för godtycklig arrestering, kvarhållning eller exil. Artikel 10 Alla har likvärdigt rätt till en rättvis och allmän offentlig utfrågning av en oberoende och opartisk domstol, i fastställande av hans rättigheter och skyldigheter och emot eventuell kriminell anklagelse som riktats mot honom. Artikel 11 1. Alla som anklagas för ett brott har rätt att antas vara oskyldiga tills de bevisats skyldiga enligt lagen i en offentlig rannsakan vid vilken han har fått ta del av de nödvändiga garantierna för hans försvar. Dessa ’’fundamentala mänskliga rättigheter’’ är mycket intressanta i ljuset av det sätt som både USA och den Europeiska Unionen har svarat med deras ’’krig mot terror’’. Denna punkt och de tidigare kommentarerna verkar att göra det klart att dessa fundamentala mänskliga rättigheter, som dessa samma nationer talar sig varma för, är på inget sätt absoluta. ’’Familjen av civiliserade nationer’’ är mer än väl beredda att förneka dessa mänskliga rättigheter när det gäller ’’nationell säkerhet’’, men andra ord för statens säkerhet. Artikel 19 Alla har rätt till fritt uttrycka åsikter; denna rätt inkluderar friheten att ha åsikter utan ingripande och att söka, ta emot och ge information och idéer genom media av alla slag och bortse från gränser. Uppenbarligen är frihet av religion och åsikter något som väst står för – eller gör det verkligen det? I mars år 2006 dömdes brittisk historiker, David Irving, till tre års fängelse i Österrike för att ha förnekat existensen av gaskamrarna i Auschwitz under den nazistiska förintelsen. Den österrikiske lagen gör gällande att det är olagligt att förneka eller ’’starkt nedtona’’ det nazistiska folkmordet. (10) Detta är ett brott som har placerat någon i fängelse. Ändå finns det ett skrik från ’’pro-mänskliga rättigheters’’ regeringar i väst. Varför ställer västerländska ledare frågor i de rätta instanserna, ’’När ska Österrike gå med i ’’familjen av civiliserade nationer?’’ EU som kanske är det organ som är den främsta ljudliga anhängaren av mänskliga rättigheter verkar inte ha något problem med en lag av detta slag utfäst av en av deras egna. Artikel 23

- Alla har rätt att arbeta, till fritt val av anställning, till rättvis och fördelaktiga arbetsvillkor och att skyddas mot arbetslöshet.
- Alla har samma rätt till samma betalning för likvärdigt arbete, utan att diskrimineras.
- Alla som arbetar har rätt till en rättvis och en fördelaktigt betalning som garanterar honom själv och hans familj en levnadstillvaro som är mänskligt värdig och som kompletteras om det är nödvändigt med andra former av socialt beskydd.
- Alla har rätt att bilda och gå med i handelsunioner för att skydda sina intressen. Är det inte den här typen av ting som människor demonstrerar emot för utanför de möten som hålls av World Trade Organization? Om de inflytelserika nationerna (tillsammans med deras vänner i inflytelserika bolag) helt vore för dessa överenskomna mänskliga rättigheter, skulle de väl inte ha tagit till sig dessa demonstrationer med öppna armar? Det är ju vad som sker eller möts de av stora bataljoner av poliser som skyddar mot upplopp? (11) Kan det möjligtvis vara så att enligt ’’familjen av civiliserade nationer’’ att om ’’äldra’’ förtjänster är inblandade så kan de bortse från mänskliga rättigheter? Idag finns det en rörelse i USA som kräver upprättande av en ’’levande lön’’ i motsats till ’’minimilön’’. Rörelsen har dock så långt inte nått någon framgång eller acceptans. Det kan nämnas att i början av 1923 introducerade Kongressen ’’the Equal Rights Amendment’’ för att ge samma rättigheter till kvinnor inklusive rätten till lika lön för samma typ av arbete. Även om slutdatum för att stadfästa den lagändringen utsträcktes ända till 1982, stadfästes den inte i tillräckligt många stater och har aldrig blivit en del av den amerikanska konstitutionen. Artikel 22 Alla har, som en medlem av samhället, rätt till social säkerhet och är berättigad till förverkligande genom nationell eftersträvan och internationell samverkan och i enlighet med organisationen och resurserna för varje stat, att ta del av de ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter som är oumbärliga för hans värdighet och för att fritt kunna utveckla hans personlighet. Artikel 25 1. Alla har rätt till en levnadsstandard som är lämplig för hälsan och välmåendet f

honom själv och hans familj inklusive mat, kläder, bostad och hälsovård och nödvändig social trygghet och rätten till trygghet i de fall arbetslöshet inträffar, vid sjukdom, handikapp, änkestånd, ålderdom eller annan brist på uppehälle under omständigheter som bortom hans kontroll. Dessa är sannerligen häpnadsväckande artiklar. Man kan argumentera för att den som tror på eller befrämjar en fri marknad, en liberal kapitalism i grund och botten uttalar och visar att de inte tror på detta med mänskliga rättigheter. En fri marknadskapitalism som pga dess kränkning av dess väsentliga antaganden, inte är anpassad till att frambringa –den bästa av alla tänkbara världar–; och som därför endast producerar vad den svängande marknaden kräver. En blandning av kapitalism och socialism kan i bästa fall förse med någonting men troligtvis inte med allt som behövs. Men det är just denna blandning av kapitalism och socialism som har varit målet för angrepp under senare år. Taktiken hos World Bank, IMF och WTO är inte annat än verktyg i händerna på –familjen av civiliserade nationer–; och de har inte varit sparsamma med att angripa mot sådana –socialist–; göranden när det gäller att göra det utifrån regeringars sida, speciellt när det gäller de i mindre utvecklade länder. –Liberaliseringens–; taktik står i kontrast till –fundamentala mänskliga rättigheter–; för individerna i dessa länder. Punkterna i det som skrivits här ovan i diskussionen är inte till för att argumentera för att –två fel gör ett rätt–; och om dessa civiliserade länder kan kränka –mänskliga rättigheter–. Muslimska länder ska ha rätt att göra samma sak. (Det är sant en sådan inställning utifrån de västerländska nationerna kan ses som hycklande och ingenting föder hat och förakt så som iscensatt hyckleri. Dock måste det återigen påpekas att det är inte det som är aktuellt just i detta.) Den som har förstått det väsentliga och rationella i detta så finns det många ting som har företrädesrätt över det som man förstår är fundamentala rättigheter. Med andra ord, som sagts ovan, rättigheterna kan inte anses vara absoluta och försvarbara under alla omständigheter. Så är fallet även för de länder som accepterar fundamentala rättigheter som en princip. Även om rättigheterna är viktiga så är de inte slutgiltiga. Andra viktiga och överskuggande faktorer måste också tas i anspråk. Kanske ingenting annat kan framhäva denna punkt bättre än den nyligen uppkomna debatten om tortyr – även om dessa samma länder som debatterar tortyrens legitimitet har enats om att tortyr tydligt har angivits vara en kränkning av fundamentala mänskliga rättigheter. Hur kan Gud lagstifta om död vid apostasy? I synnerhet många kristna verkar avsky det faktum att muslimer kan tro att Gud har lagstiftat om död för apostater. Jag har personligen hört kristna göra anspråk på att Islam måste vara en barbarisk religion då man kan tro på ett sådan straff. Denna attityd anser jag vara förvirrande. Det är en sak att säga, –Vi tror inte längre på en sådan lag–; och en helt annan att säga, –Vi tror inte på en Gud som kan lagstifta om ett sådant straff–. I det första fallet så vänder helt enkelt individen ryggen till vad som kan ha varit en del av hans religion. Ett sådant närmande är vanligt bland moderna judar, kristna och muslimer. Det senare alternativet är ett förnekande av vad som finns i deras heliga böcker. (Tyvärr så är detta inte ovanligt när det gäller modernister. Dock så tillåter inte judar, kristna och muslimer som inte är extrema i sin uttolkning, sig själva att gå så långt.) En djupare studie av alla relevanta Bibeltexter är mer än nog vad som behövs. Endast en eller två verser kommer att kommenteras. (12) 2:a Mosebok 22:20 lyder, –Den som offerar till andra gudar än Herren skall vigas åt förintelse.–; Den välkände och respekterade bibliska kommentatorn Matthew Henry har sagt följande om denna vers: IV. Avgudadyrkan görs också dödligt, v.20 Gud har deklarerat sig själv vara avundsjuk när det gäller detta, därför måste medborgerliga krafter också vara avundsjuka och fullständigt tillintetgöra dessa personer, familjer och platser i Israel som dyrkade någon gud förutom Herren: denna lag kan ha förhindrat bedrövade apostater i den judiska nationen i kommande tider om de som skulle ha verkställt det så skulle upprorsledarna ha varit öppningen för det. (13) 4:e Mosebok 25:1-5 lyder, –Israeliterna slog sig ner i Shittim. Där började folket hora med de moabitiska kvinnorna, som bjöd in dem till sin guds offermåltider. Folket åt med dem och tillbad deras gud. Att israeliterna gav sig i lag med Baal-Pegor väckte Herrens vrede, och han sade till Mose: –Grip ledarna för folket och häng upp dem under bar himmel inför Herren. Då skall Herrens glödande vrede vända sig från israeliterna. Och Mose befallde Israels domare: –Döda dem av era män som har gett sig i lag med Baal-Pegor!– En annan passage är också ganska talande, 5:e Mosebok 13:6-11, –Om din egen bror, din son eller din dotter eller kvinnan i din famn eller din närmaste vän i hemlighet söker förleda dig och övertala dig att tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder har lärt känna, sådana gudar som folken omkring er dyrkar, nära eller fjärran, från jordens ena ände till den andra, då skall du inte ge efter eller lyssna till en sådan person. Visa ingen förskoning eller barmhärtighet. Skydda honom inte utan ta hans liv. Du skall själv vara den förste som lyfter handen för att döda honom, och sedan skall hela folket göra på samma sätt. Du skall stena honom till döds, därför att han försökte locka dig bort från Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret. Hela Israels folk skall känna fruktan när de hör om detta, och sedan skall ingen göra något så ont hos dig.–; 2:a Krönikerbrevet 15:8-19 har lagen tillämpats även bland de unga bland apostaterna. De relevanta verserna i passagen är verserna 12-13 där det står, –De ingick ett förbund: de skulle dyrka Herren, sina fäders Gud, med uppriktigt hjärta och sinne, och var och en, gammal eller ung, man eller kvinna, som inte dyrkade Herren, Israels Gud, skulle dödas.–; I det Nya Testamentet står det i Romarbrevet 1:19-32 att Paulus godkänner dödandet av avgudadyrkare, homosexuella och andra syndare. Passagen lyder, –Det man kan veta om Gud kan de ju själva se; Gud har gjort det uppenbart för dem. Ty alltsedan världens skapelse har hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomlighet, kunnat uppfattas i hans verk och varit synliga. Därför finns det inget försvar för dem; de har haft kunskap om Gud men inte ärat honom som Gud eller tackat honom. Deras tankemöda ledde dem ingenstans, och deras oförståndiga hjärtan förmörkades. De ville gälla för visa men blev till dårar. De bytte ut den oförgänglige Gudens härlighet mot av förgängliga människor, av fåglar, fyrfotadjur och kräldjur. Därför lät Gud dem följa sina begär och utlämnade dem åt orenhet, de förnedrade sina kroppar med varandra. De bytte ut Guds sanning mot lögnen; de dyrkade och tjänade det skapade i stället för skaparen, som är välsignad i evighet, amen. Därför utlämnade Gud dem åt förnedrande lidelser. Kvinnorna bytte ut de naturliga umgänget mot ett onaturligt, likaså övergav männen det naturliga umgänget med kvinnorna och upptändes av begär till varandra, så att män bedrev otukt med män. Därmed drog de själva på sig det rätta straffet för sin villfarelse. Eftersom de föraktade kunskapen om Gud lät han dem hemfalla åt föraktliga tänkesätt så att de gjorde det som inte får göras, uppfylla av slags orättfärdighet, elakhet, själviskhet och ondska, fulla av avund, blodtörst, stridslust, svek och illvilja. De skvallrar och

baktalar. De föraktar Gud. De är fräcka, övermodiga och skrytsamma, uppfinningsrika i det onda, uppstudsiga mot sina föräldrar, tanklösa, trolösa, kärlekslösa, hjärtlösa. De vet vad Gud har bestämt: att alla som lever så förtjänar döden. Ändå är det just så ja än värre, de tycker det är bra när andra gör det.“ De ovanstående exemplen borde vara tillräckliga. Den läsare som är mer intresserad kan ta del av 5:e Mosebok 13:12-18 och 5:e Mosebok 17:1-7. Det är välkänt att den kristna kyrkans officiella historia och dess ledare när det gäller dessa ting är höljt i dunkel. Man behövde inte vara en apostat för att bli dödad i Kristendomens historia. Apostasy ska skiljas från kätteri, vilket klart framkommer i Encyclopedia Britannica, (Apostasy är) det fullständiga förnekandet av Kristendomen, gjort av en person som blivit döpt och som en gång har bekänt sin tro, och som därefter offentligt förnekar den. Det är urskiljt från kätteri som är det begränsade förnekandet av en eller flera kristna doktriner av en som vidhåller en generell tillgivenhet till Jesus Kristus. Två exempel från Kristendomens historia som behandlar endast kättare – inte apostater – borde räcka här. Katarerna, en pacifistisk kättersk grupp i södra Frankrike, krossades. Påven Innocent III utfärdade ett korståg mot dem. Två kristna författare har beskrivit en del av detta korståg enligt följande: År 1209 påbjöd Arnold Amaury, abbot av Citeaux, en kollektiv slakt av alla katarer i staden Beziers. Han motto, vilket har bevarats till modern tid, var, “Döda dem alla, Herren känner de som är hans.“ Endast en liten del av staden kanske femhundra var katarer, men hela staden fick betala priset för skulden av samfundet. 20.000 blev dödade. Så började en stor slakt av tusentals av katarer på 1200-talet. (14) Icke katoliker kan givetvis svara på detta genom att sätta blodet för dessa gärningar i händerna på onda katoliker. Man bör dock inte glömma Martin Luthers regler gällande anabaptister, en annan pacifistisk kättersk grupp som hade fräckheten att själva återdöpas när de var vuxna. (15) Martin Luther framlade att sådan kättare inte ska tolereras och det enda passande straffet för dem var hängning. (16) Detta närmande står i tvingande kontrast till Islams arv. Inte långt efter profetens (fred vare med honom) död, så måste kalifen Ali möta kätterska grupper kallade Khawarij. Även om han skickade folk att predika för dem för att rätta till deras missförstånd, så var hans närmande att de inte skulle attackeras fysiskt av staten så länge som de inte begick några våldsamma handlingar emot muslimerna. Khawarij blev våldsamma, och det blev nödvändigt för Ali att kämpa och besegra dem. Efteråt frågades han om dem. Han tillfrågades om de var avgudadyrkare och Ali svarade att de genom att ha den tro som de hade försökte att fly från att hänfalla till avgudadyrkan. När han tillfrågades om de var hycklare, svarade han att hycklare sällan kommer ihåg att nämna Allah. Slutligen frågade de honom, “Vad är de?“ Han svarade, “De är våra bröder som gjorde uppror mot oss och vi kämpade mot dem endast pga deras uppror emot oss.“ (17) För Gud eller för landet? Den berättelse som just refererats till är i själva verket mycket relevant för den aktuella diskussionen. Det var den berättelsen som ledde fram till ett avståndstagande bland västerländska tänkare till idén om dödandet för Guds skull. Det förekom mycket dödande av kristna i Europa som de stora tänkarna i Europa slutligen fattade beslut om att det inte hade någon betydelse att döda “för Guds skull.“ Det gick inte så lång tid före det som skedde under särskilda omständigheter i Europa accepterades av västerländska tänkare som “universella principer“. Ingenting kan bättre påvisa detta faktum än en kort avhandling framlagd av the Institute for American Values kort efter 9/11. Den kallades för, “Vad vi kämpar för“. Det var undertecknat av många av de ledande intellektuella i USA, inklusive Francis Fukuyama, Samuel Huntington, Daniel Patrick Moynihan och flera andra – inklusive några av dagens ledande teoretikerna som är för rättvisa i krig, James Turner Johnson, John Kelsay och Jean Bethke Elshtain. I inledningen av detta framlägger de följande: Vi fastställer fem fundamentala sanningar som gäller alla människan utan urskiljning:

- Alla människor är födda fria och är likvärdiga i värdighet och rättigheter.
- Det grundläggande i samhället är den mänskliga personen och regeringens legitima roll är att beskydda och hjälpa att fostra villkoren för mänsklig blomstring.
- Människor har en medfödd önskan att söka sanningen om livets orsak och slutlighet.
- Medvetandes frihet och religiös frihet är okränkbara rättigheter för människan.
- Att döda i Guds namn är tvärtemot en tro på Gud och är det största bedrägeriet av universalitet av religiös tro.

Vi kämpar för att försvara oss själva och försvara dessa universella principer. Punkterna 4 och 5 är de mest intressanta. Dessa författare måste erkänna att logiken av dessa inledande ord undgår dem. Hur blev tex punkt 5 en universell princip? (18) Det går definitivt emot vad väst har trott på under århundraden. I verkligheten, tills denna dag, är det inte en “universell princip“ i väst – som man kan se då kristna har kämpat mot varandra i Nordirland och de som har begått mord vid abortkliniker i Guds namn. Det är förvånande att se att efter att ha nämnt de grundläggande principerna säger de att de kämpar “att försvara dessa universella principer.“ Det minsta de skulle ha kunnat säga är att de tror att dessa principer är bra för hela mänskligheten och förtjänar ett stort stöd. Men det sätt som de har framlagt det på – och som har undertecknats av flera dignitärer – innehåller en fundamental logisk brist. Hur kan de “kämpa“ för att försvara den “universella principen“ av “dödande i Guds namn är tvärtemot till tro“ medan att också kämpa för att försvara principerna för “religiös frihet“ är en av de “okränkbara rättigheter för människan“? Utifrån vad de har framlagt så kan man argumentera för att kämpa för Guds skull - emot dessa som dödar i Guds namn - eftersom dödande i Guds namn är motsatsen till att ha förtröstan till Gud, vilket de har uttalat. Men vad har de gjort i realiteten? Allt de har gjort är att de ha placerat religionen – för vilken man inte är tillåten att kämpa – med några principer som de har beslutat, och för vilken man är tillåten att kämpa! Varför ska mer tyngd ges till deras uttänkta principer snarare än till de principer som man tror har uppenbarats från Gud? Är inte kämpande för människoskapade principer bara ett “sekulärt heligt krig“? I en av hans otaliga skrivelser har James Turner Johnson gjort en värdefull kommentar som belyser den självmotsägande inställning som dessa undertecknare har tagit. Han har skrivit, När staten själv utvecklar en statsideologi, så uppstår något som liknar heligt krig resonemang vilket återförsäkras själv i en sekulär förklädning. Exempelvis så inkluderar det ideologier som nationalism, nazism, kommunism, etnicitet och även

demokrati. Så väst har inte helt förnekat krig för religionen, för det finns något som påminner om det vilket lever kvar i form av krig för varierande berättigande ideologier. (19) Nu framstår en mycket förvirrande fråga för alla som tror på Gud, vilket idag ser ut att vara majoriteten av mänskligheten; Hur kommer det sig att man inte är tillåten att kämpa för Guds religions skull – Gud som skapade och har närt mänskligheten – och samtidigt så anses det acceptabelt att idag kämpa i människostiftade ideologiers namn, så som ’’demokrati’’ eller ’’frihet’’? Det anses verkligen helt acceptabelt att idag kämpa för ’’nationer’’ skapade av människor. Människor går samman och formar en nation, ibland som ett resultat av godtyckliga historiska händelser, och ändå så anses det acceptabelt och logiskt för människor i den nationen att döda andra i krig som utförs i den nationens namn. Samma människor som försvarar den typen av krig, inklusive flera av undertecknarna till det ovan nämnda avhandlingen, kommer att fördöma dödande eller kämpande i religionens namn eller för Guds skull. Vilket är mer förnuftigt för den som tror på Gud, oavsett om han är en jude, kristen, muslimer eller annat? Det hela blir även mer förvirrande för dessa som tror på Gud: En person kan sättas i livstids fängelse och även dömas till döden för förräderi, allt i statens namn, och ändå på samma gång i yttrandefrihetens namn, eftersom man har rätt att säga vad de vill om Gud, religion eller egentligen om vad som helst. Den människostiftade enheten som kallas staten – som kanske inte ens existerar imorgon, så som Jugoslavien, eller även ge upp dess huvudsakliga ideologin, så som Sovjetunionen – har rätt att avrätta någon men Gud har ingen rätt att döma en individ till döden. (20) Det resulterar i en ganska hycklande situation. Om sådana rättigheter för stater accepteras så måste det också accepteras för Gud, speciellt om man har åsikten att Gud omfattar staten, samhället och den personliga hängivenheten som det är i fallet Islam. Paradoxen när det gäller mänskliga rättigheter och religionsfrihet De som opponerar sig mot lagen mot apostasy i Islam i ’’mänskliga rättigheters’’ namn har fastnat i en mycket intressant paradox. Enligt principen för religionsfrihet bör ingen ombes att ge upp någonting av det som de tror på, dock krävs det idag av muslimer att de inte ska tro på eller implementera den islamiska lagen som gäller apostasy. Med andra ord, i mänskliga rättigheters och religionsfrihetens namn, säger de att man inte har rätt att tro att någon ska avrättas för att förneka Islam som religion. Det liknar mycket det som Henry Ford har sagt, ’’Ni kan få modell T i den färg som ni vill, så länge som den inte är svart.’’ De definierar begränsningar för ens tro och de gör det i yttrandefrihetens namn. Företrädarna för mänskliga rättigheter har öppett för sina åsikter: Om det finns en konflikt mellan mänsklig rättighet – dvs det som de anser vara mänskliga rättigheter – och någon religion eller livsväg så har mänskliga rättigheter företräde. Med andra ord, man har frihet att göra och tro vad man vill så länge som det är enlighet med det som det propagerats för – eller vågar man säga falska gudar – som mänskliga rättigheter godkänner. Ann Elizabeth Mayer tex har skrivit; Muslimer kanske har en innerlig övertygelse att deras religiösa traditioner kräver avvikelser från internationell lag och sådana privata trosföreställningar måste respekteras. Situationen blir dock annorlunda när det handlar om att islamiska regler ska överträffa mänskliga rättigheter och ersätts för att gynna kampanjer eller när det sträcker sig till att ta ifrån andra deras rättigheter som de har rätt till under internationell lag eller när sådana trosföreställningar citeras för att stödja regeringens principer och lagar som kränker internationell deklaration av rättigheter. De hinder som det resulterar i när det gäller rättigheter och frihet sträcker sig långt bortom gränserna för skyddade av privata trosföreställningar och går in i områdena gällande politik och lag. (21) Mayer gör anspråk att skriva mer utifrån en internationell betraktelse av lagen. Så nu har hon gått ifrån att deklarera religionsfrihet till att deklarera vilka sorters religioner fritt ska få existera och kunna praktiseras. Uppenbart är att den religion som gör anspråk på att ha något att göra med ’’politik’’ eller ’’lag’’ inte är en acceptabel religion. I ’’Women’s Rights Human Rights: International Feminist Perspectives’’ skrev Meyer en artikel i vilken hon skisserade en del av vad som måste rensas ut ifrån en islamiska världen pga av dess motsägelser med begreppet mänskliga rättigheter. Notera hur mycket av följande som tydligt och utan att ifrågasättas, kränker texter i Koranen eller Sunnah, lagar (i det muslimska Mellanöstern) som allmänt säger att frun måste lyda sin make, att kvinnor inte är tillåtna att arbeta utanför sitt hem utan deras mäns tillåtelse, att män får ha upp till fyra fruar, att en muslimsk kvinna inte kan gifta sig med en icke muslim, och att en kvinna är berättigad till bara hälften av arv än vad män ärver. Beroende på vilket land som det gäller, kan kvinnor vara tvungna att bära döljande klädesplagg offentligt...att deras vittnesmål i domstolen är uteslutet eller värderas till hälften av en mans, att de inte är tillåtna att resa utan tillstånd från manliga släktingar eller bara om de åtföljs av en manlig släkting...Uppenbarligen så är det svårt att rättfärdiga bevarandet av sådana lagar om man tog internationella lagar på allvar och som norm så som artikel 2 av CEDAW (Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination Against Women, gällande från 1918), vilken uppmanar alla stater ’’att fullfölja med alla tillgängliga medel och utan försening en strategi för att eliminera diskriminering mot kvinnor.’’ (22) På liknande sätt, så efter mötet vid the World Conference on Human Rights i Wien i juni 1993, skrev ’’New York Times’’ att Washington varnade för att det skulle motarbeta alla försök att använda religiös och kulturella traditioner för att försvaga begreppet om universella rättigheter.’’ (23) Vid konferensen sa utrikesministern Warren Christopher att USA kommer att försvara universaliteten i dessa rättigheter mot de, som enligt honom anser att ’’mänskliga rättigheter bör tolkas olika i regioner med icke västerländska kulturer.’’ (24) Det verkar att vad det är de säger är rätt tydligt: Även om religionsfrihet är en fundamental rättighet, så enligt den artikel som citerats här ovan, så före man verkligen är tillåten att tro på eller praktisera någon religion måste man kontrollera med experter på mänskliga rättigheter för att försäkra sig om att tro och praktik i den religionen är förenlig med fundamentala rättigheter. Om inte detta är en paradox så finns det ingenting som är det. Följande fråga kvarstår: Vilken ’’rätt’’ har de att tvinga ett sådant paradoxalt tänkande på muslimerna och att de därmed kräver att muslimerna faktiskt ska ändra sin tro? Det verkar inte som det finns någon sådan ’’rätt’’ eftersom en sådan rätt endast skulle bidra till att motsäga en muslims ’’fundamentala mänskliga rättigheter’’! Slutsats Det är bortom räckvidden av denna artikel att ta upp alla de punkter som står i relation till frågan när det gäller lagen om apostasy i Islam (25) i ljuset av nutida tankar och attityder. Dock är ovanstående tillräckligt för att visa att det inte verkar finnas någon logiskt, historiskt eller filosofiskt argument som bevisar att den islamiska lagen om apostasy är oacceptabel eller irrationell, speciellt när den tillämpas inom de strikta gränserna för principerna av islamisk lag. Tron på den islamiska lagen om apostasy härstammar från den islamiska tron på Gud,

Skaparen. Den härstammar från tron att Gud har rätt att upprätta lagar för Hans skapelser och att faktum är att Han är den bästa att stifta sådana lagar. Det borde vara logiskt för den som tror på Gud. Även om det kan anses vara logiskt så är det argumentet frånstötande för många i väst, även de som tror på Gud. Dock har detta mer att göra med västs unika historia än med argumenteringslogik som framläggs. Väst erfor en period när många blev dödade i Guds namn och de erfor en period när de insåg att deras skrifter inte är från Gud, pga av deras motsägelse gentemot vetenskap. Båda av dess fakta ledde väst att flytta sig bort från ""Guds lag"" till människostiftade lagar. Man kan dock inte härleda ""universella principer"" från experimentet av de fåtal människorna. Men dessa fenomen har inte någon relevans till Islam. Därför finns det ingen logisk orsak för en muslim att inte tro på Islams skrifter, utan Koranen är en sann uppenbarelse från Gud. Därför finns det ingen orsak för en muslim att sluta att tro på det faktum att den bästa laggivaren är Gud Själv. Därför finns det ingen logisk orsak för en muslim att sluta att tro på den islamiska lagen som gäller apostasy som har förklarats av Guds profet Muhammad (Allahs fred och välsignelser var över honom). Referenser (1) Copyright 2006, Jamal Zarabozo, skrivet för Islamhouse.com (2) Det bör noteras att denna hadith inte visar ""visdomen"" med denna lag. Således förklaras inte anledningen till varför en apostat ska dödas (annan än i det specifika fallet i den andra hadithen som gäller att överge samfundet). Därför kan diskussioner som rör orsaken bakom handlingen inte anses vara annat än spekulation och antaganden. Det här är en mycket viktigt punkt eftersom en del människor försöker att ""försvara""; denna lag genom att härleda till orsakerna bakom den, som tex det vanliga argumentet att apostasy är ett hot mot staten och är därför liktydigt med förräderi; därför har staten rätt att döda en så individ. Den här typen av rationellt argument kan ibland lättast besvaras genom att säga, "";Jag tror inte att en individs avfall är ett hot mot staten.""; Hela visdomen bakom denna regel finns inte förklarad för människor i Koranens eller Sunnahs texter. Det finns tex en möjlighet att den som växer upp och bor i en islamisk stat, inte har någon rationell ursäkt att ge upp religionen Islam och bli en apostat. Kanske är en sådan individs handlande så allvarligt att Gud, hans Skapare, anser att han inte längre förtjänar ett liv. Detta kan definitivt vara Guds privilegium utifrån ett islamiskt perspektiv. Så återigen författaren till detta uttalar inte att det är visdomen som ligger bakom lagen för apostasy utan säger bara att den sanna visdomen bakom lagen inte förklaras i texten och man måste vara försiktig med att säga vad orsaken är. (3) Allah nämner på ett flertal ställen i Koranen att budbärare har sänts med klara bevis, vittnesbörd och tecken. (4) Under senare tid har många forskare visat hur Koranens information är i överensstämmelse med moderna vetenskapliga rön, som antingen pekar mot aspekter i Koranen som inte har upptäckts förrän nyligen eller som pekar mot aspekter som människor brukade tro på men som det nu har framkommit var felaktigt. Den intresserade läsaren kan läsa tex Keith L. Moore, Abdul""Majeed A. Zindani och Mustafa A. Ahmed, "";Quran and Modern Science: Correlation Studies""; (Bridgeview, IL: Islamic Academy for Scientific Research, 1990), passim. (5) En mycket viktig fråga som dessvärre ligger utanför vad denna korta artikel tar upp är: Hur och utifrån vilken grund avgör man vad som utgör vara en ""fundamental mänsklig rättighet"";? Det islamiska svaret borde vara att fundamental mänsklig rättighet är dessa mänskliga rättigheter som Gud, deras Skapare har beviljat människor. För det andra så kanske svaret finns i någon teori om ""naturlig lag""; eller bara genom överenskommelse eller genom avtal. Även utifrån en sekulär synpunkt, är det svårt att etablera att någonting verkligen har en ""fundamental mänsklig rättighet"". En intressant diskussion som nyligen hölls poängterar den svårigheten och det har tagits upp av Larry Alexander, "";Is There a Right of Freedom of Expression?""; (New York: Cambridge University Press, 2005), passim. (6) Andra viktiga internationella avtal inkluderar: the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (1948), the International Convention on the elimination of All Forms of Racial Discrimination (1965), the UN Covenant on Civil and Political Rights (1966), the Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966), the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (1979), the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (1984), and the Convention on the Rights of the Child (1989). Var och en av dessa har godkänts av ett flertal länder. Intressant är att the Convention on the Rights of the Child har godkänts av praktiskt taget varje land i världen förutom av USA, det land som är den accepterade ledaren av ""familjen av civiliserade nationer""; och Somalia, uppenbarligen en medlem som många i väst skulle antyda är bland de ""barbariska""; nationerna i världen. (7) © 1993-2003 Microsoft Corporation. All rights reserved. (8) Stephen Schwartz, "";The Two Faces of Islam: The House of Sa""ud from Tradition to Terror""; (New York: Doubleday, 2002) sidan 134 (9) Det bör noteras att flera av dessa extremister senare begav sig till Afghanistan. För att läsa mera om utvecklingen av denna extremism under Nasser, se Abdul Rahman al""Luwaihiq "";Religious Extremism in the Lives of Contemporary Muslims""; (Denver, CO: Al""Basheer Company for Publications and Translations, 2001) sidorna 95-123 (10) Se "";Time Magazine"";, den 6 mars, 2006, sidan 15 (11) Abramoff skandalen har visat att det även förekommer påtvingade aborter bland arbetskraften i Spanien, ett land som ägs av USA och därför kan det som tillverkas där kallas, "";Made in the U.S.""; Den arbetskraft som refereras till inkluderar ett stort antal unga kvinnor som har förts in från andra länder, så som Filippinerna. (12) Författaren vill tacka Br. Hadi Hashmi för hans forskningsrapport, "";Verses dealing with the Death Penalty for the Apostate""; (13) Från "";The Bible Suite Collection""; (ValuSoft, 2006) (i den svenska översättningen från www.bibeln.se) (14) Ergun Mehmet Caner och Emir Fethi Caner, "";Christian Jihad""; (Grand Rapids, MI: Kregel Publications, 2004) sidan 183 (15) Man kan undra vad Martin Luther skulle ha haft att säga om dagens "";född på nytt""; kristna (16) Se "";Caner and Caner""; sidan 162 (17) Abu al""Fidaa Ismaaeel ibn Katheer "";Al""Bidayyah wa la""Nihaayah""; (Beirut: Maktabah al""Maarif, n.d.) volym 7 sidan 290 (18) Notera att avhandlingen aldrig specificerar vad "";dödande i Guds namn""; betyder. Om de hänvisar till någonting liknande Korstågen eller inkquisitionen, så har sådana händelser aldrig varit en del av islamiskt praktiserande och man kan hoppas att förnekande av sådant praktiserande skulle vara en universell princip. Om det däremot refereras till att

människans tro på Gud och att det kräver att hon kanske måste döda en annan människa av en specifik orsak, då handlar det definitivt om arrogans från deras sida att göra anspråk på en sådan universell princip. Man skulle kunna med hjälp av Bibelns texter och den västerländska civilisationens historia argumentera för att bördan av bevisning finns hos de som gör anspråk på att Gud aldrig gottgör något dödande i Hans namn som motsätter sig det de som säger att sådant är en möjlighet. (19) James Turner Johnson, ’’The Holy War Idea in Western and Islamic Traditions’’ (University Park, PA: The Pennsylvania State University Press, 1997) sidan 60 (20) För att inte fortsätta denna diskussion än mer, bör det noteras att någon kan argumentera för att statens lagar sätts av individer för statens medlemmars bästa. Den premissen i sig själv går att ifrågasätta. Man kan därför lätt hävda – och historien vore ett starkt vittne – att statens lagar för det mesta sätts upp för att stödja den samtida kraftfulla eliten i staten, men med tillräckligt mycket ’’makt’’ som ges till andra för att blidka dem. (Jag tror det var James Madison som praktiskt taget framlade samma punkt i the Federalist Papers.) Det islamiska argumentet är att den troende ska ha sin förtröstan i Guds förmåga att framlägga lagar mer än han bör lå sin förtröstan i sina begränsade möjligheter för människor att fastställa lagar för hela stater. (21) Ann Elizabeth Mayer, ’’Islam and Human Rights’’ (Boulder, CO: Westview Press, 1999) sidan xv (22) Ann Elizabeth Mayer, “Cultural Particularism as a Bar to Women’s Rights: Reflections on the Middle Eastern Experience,” i Julie Peters och Andrea Wolper, eds, ‘’Women’s Rights Human Rights: International Feminist Perspectives’’ (New York: Routledge, 1995) sidan 177. Notera att ett fåtal muslimska länder har ratificerat CEDAW och bland dessa som gjort det så har reservationer framlagts för en del av punkterna. Mayer argumenterar dock för att sådan reservationer inte är giltiga eftersom de är ’’oförenligt med objektet och orsaken till avtalet eller konventionen det gäller.’’ Mayer, ’’Cultural’’ sidan 178. Vad hon egentligen säger, vilket är helt rätt, är att muslimska länder borde vägra att underteckna sådana konventioner när de innehåller förolämpningar mot den islamiska religionen. (23) Citerat i Noam Chomsky, ’’The Umbrella of U.S. Power: The Universal Declaration of Human Rights and the Contradictions of U.S. Policy (New York: Seven Stories Press, 1999) sidan 11 (24) Chomsky, sidan 12 (25) En viktig sak som inte har diskuterats här är frågan om villkoren för att anta ett hadd (föreskriven straffsats) i Islam. När det gäller alla de villkor som måste uppfyllas före ett hadd straff kan implementeras, så är frågan kan ett land som Afghanistan idag verkligen har rätt att implementera hadd straff för apostasy? Det är mycket möjligt att själva regeringen begår kufr (otro), för att inte tala om att öppna en dörr för alla sorters anti islamiska organisationer och människor som fritt arbetar i landet. Detta är ett mycket viktigt ämne och är ett av de som muslimska lärda idag måste diskutera i detalj pga av den skada som ett missbruk av hadd kan orsaka och det kan vara en stor risk för missbruk bland muslimer och Islam som helhet.

Källa: broder Jamal Zarabozo och publicerad av www.islamhouse.com Översättning: Islam-Svarar Apostasy/avfall från Islam